

Naam: Milou Fabri (11, rechtsonder)
Woonplaats: Heythuysen
School: basisschool De Beukhof, groep 8
Skiet sinds haar derde
Skiet wedstrijden sinds twee jaar

Naam: Pim Rombouts (13, links)
Woonplaats: Haler
School: Bisschoppelijk College Weert, 2 gym
Skiet sinds zijn derde
Skiet wedstrijden sinds vijf jaar

Naam: Arjan Hanneman (14, boven)
Woonplaats: Kerkrade
School: College Rolduc, 3 vmbo
Skiet sinds zijn derde
Skiet wedstrijden sinds twee jaar

Het gaat goed met het skiën in het zuiden van Nederland. Van de zestien skiërs in de talent herkenning selectie van de Nederlandse Skivereniging, zeg maar het Jong Oranje op de lange latten, komen er drie uit Limburg.

Door Michiel Goertzen

Ze hebben veel gemeen, de drie Limburgse nieuwelingen in het Jong Oranje van de Nederlandse Skivereniging. Ze zijn allemaal bijzonder ambitieus, staan al sinds hun derde op de lange latten en zijn gezegend met ouders die graag stad en land afreizen om het beste uit hun kind te halen. En uiteraard zijn Milou Fabri (11), Pim Rombouts (13) en Arjan Hanneman (14) stapelgek op skiën. Arjan: „Met snowboarden heb ik helemaal niks. Ik ga voor de snelheid en de techniek van het skiën. Dat is veel mooier.”

Het is voor het eerst dat het drietal (dat uitkomt voor het Snowsport Academy Racingteam, kortweg SAR) is geselecteerd door de Skivereniging. Een uitdaging met de nodige consequenties. Leuke gevolgen. Zo mogen ze het komende seizoen meedoen aan zes internationale wedstrijden zonder dat ze zich eerst moeten kwalificeren. De eerste staat eind januari op het programma in Andorra. Ook zijn er twee trainingskampen in Oostenrijk gepland waar de zestien grootste talenten van heel Nederland hun techniek kunnen bijschaven.

Niet dat Milou, Pim en Arjan er nu niet al alles aan doen om beter te worden. Wekelijks zijn ze minimaal één keer op de overdekte piste van Snowworld in Landgraaf te vinden. Daarnaast werken ze gemiddeld zo'n tien keer per jaar in de Alpen onder begeleiding van gelouterde trainers aan hun kwaliteiten. Dan een keer een lang weekend, dan blijven ze een hele week in de sneeuw. Zomer of winter, er is altijd wel een plekje te vinden waar geskied kan worden.

Ambitieuze talenten op de lange latten

En hoe ouder ze worden, hoe vaker ze de bergen in moeten om mee te kunnen komen met leeftijdsgenootjes uit de echte wintersportlanden. „Nu kan ze nog wel meekomen met de lokale jeugd in Italië of Zwitserland”, weet pa Fabri, vader van Nederlands kampioen Milou. „Maar als ze ouder worden, zie je dat het gat groter wordt. Dan moet je echt vaker naar de Alpen om te werken met de beste trainers.”

De ouders hebben het graag voor hun kroost over. En de kinderen zelf doen niets liever dan skiën. Pardon, wedstrijd skiën. Dat is iets anders dan recreatief op de lange latten staan. Pim: „Bij ons wordt vooral op de techniek gelet. Dat je voor een poortje de druk op de ski's moet verhogen bijvoorbeeld. Daar denkt de gemiddelde toerist nooit aan.” Of dat je niet moet gaan zitten in een bocht, maar juist voorover moet leunen,

weet Milou. „Het is best moeilijk om je te verbeteren. Soms moet je zoveel dingen tegelijk onthouden.” Het is een compleet andere stijl, legt Arjan uit. „Het is een wedstrijdstijl die je moet aanleren om sneller te worden. Dat heeft tijd nodig om te leren.”

Moeilijk of niet, beter wordt Milou ieder jaar. Twee jaar geleden mocht ze bij SAR komen skiën, een jaar later werd ze Neder-

lands kampioen. „Dit seizoen was de selectie voor de talent herkenning haar doel. En het lukt ook nog”, vertelt haar vader niet zonder trots. Zelf zegt ze ooit graag een Europa Cup te willen skiën. Arjan mikt een treetje hoger. Op de World Cup als het even kan. En daar heeft hij heel veel voor over. „Bij de SAR gaat het er heel professioneel aan toe. Gezond eten, op tijd naar bed, dat soort dingen. Dat hoort erbij.” En dan te be-

denken dat de Kerkradse tiener op advies van een dokter ooit begon met skiën. Vader Hanneman: „Arjan had twee klompvoetjes bij de geboorte. Dat is geopereerd toen hij drie maanden was. Maar om zijn achillespezen op te rekken, was het goed dat hij zou gaan skiën. Dat hebben we gedaan en nu heeft hij dit bereikt. Ik heb die professor altijd nog een bedankje willen sturen. Maar dat is er nooit van gekomen.”